

Гривна Мономаха

Микола Руденко

Пастух, що ніс провізію поживну,
В святу неділю зібрану в домах,
Знайшов у приміському лісі гривну,
Яку носив на грудях Мономах.

Все вивчили історики. Ішлося
Про талісман, який життя беріг.
Князь Володимир, полювавши лося,
Зронив ту гривну огирю до ніг.

Та не знайшов у вченому творінні
Я отого, що знаю без оман:
І досі ходить по Русі-Вкраїні
Скорботний князь —
Шукає талісман.

Іде, черкає головою хмари,
Двосічний меч звисає з-під поли.
І гірко плаче: міжусобні чвари
До чого рідну землю довели!

Чи нас такими народила мати?
Щось зроду-віку нам не дозволя
Братерську єдність у боях тримати, —
А тільки з неї воскреса земля.

З нас кожен прагне генералом бути,
Якщо не гетьманом. Усюди ми
Волієм лаври першості здобути
Чи впасти в землю мертвими грудьми.

Отямтесь, діти, нерозумні вої!
Вклоніться Славутичу-Дніпру.

Ударить час — я ночі грозової
Усіх під власне знамено зберу.

Для добрих справ, задля святої згадки,
Геть прогорнувши віковий туман,
Я подарую вам, мої нащадки,
Знак єдності —
Князівський талісман.